Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1148/2001

z dnia 12 czerwca 2001 r.

w sprawie kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw

(Dz.U. L 156 z 13.6.2001, str. 9)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2379/2001 z dnia 5 grudnia 2001 r.	L 321	15	6.12.2001
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 408/2003 z dnia 5 marca 2003 r.	L 62	8	6.3.2003

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1148/2001

z dnia 12 czerwca 2001 r.

w sprawie kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 911/2001 ([2]), w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2251/92 z dnia 29 lipca 1992 r. w sprawie kontroli jakości świeżych owoców i warzyw ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 766/97 ([4]), musi zostać w wielu miejscach zmienione, aby uwzględnić rozwój handlu świeżymi owocami i warzywami oraz jego wyższy profesjonalizm, jak również zmiany we wspólnej organizacji rynku w tym sektorze, a także w celu wyjaśnienia szeregu niejasności w tym rozporządzeniu. W celu ich uproszczenia oraz zachowania przejrzystości zasady powinny być całkowicie zmienione, należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 2251/92.

(2) Państwa Członkowskie muszą wyznaczyć organy kontroli, które na każdym etapie obrotu są odpowiedzialne za przeprowadzanie oceny zgodności. Uwzględniając wysoce odmienne okoliczności w Państwach Członkowskich, jeden z tych organów w Państwie Członkowskim powinien być odpowiedzialny za kontakty między wszystkimi wyznaczonymi organami oraz za koordynację ich działań.

(3) Kontrole zgodności powinny być przeprowadzane za pomocą pobierania próbek i powinny koncentrować się na podmiotach gospodarczych, które najprawdopodobniej posiadają towary nie odpowiadające normom. W zależności od właściwości swojego rynku krajowego Państwa Członkowskie muszą ustanawiać zasady ustalające pierwszeństwo kontroli w odniesieniu do poszczególnych kategorii podmiotów gospodarczych. W celu zapewnienia przejrzystości zasady te powinny zostać notyfikowane Komisji. Z uwagi na to, iż wiedza na temat podmiotów gospodarczych i ich głównych cech jest nieodzownym narzędziem w analizie dokonywanej przez Państwa Członkowskie, istotne jest utworzenie bazy danych dotyczących podmiotów gospodarczych zajmujących się świeżymi owocami i warzywami w każdym Państwie Członkowskim, z uwzględnieniem rejestru sporządzonego zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2251/92.

(4) Wywóz owoców i warzyw do państw trzecich musi odpowiadać normom. Państwa Członkowskie muszą zapewnić, że ma to miejsce i poświadczać zgodność, zgodnie z Protokołem Genewskim w sprawie standaryzacji świeżych owoców i warzyw oraz suchych i suszonych owoców, zawartego w ramach programu Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych i OECD dotyczącego stosowania norm międzynarodowych do owoców i warzyw. Przywóz świeżych owoców i warzyw z państw trzecich musi odpowiadać normom handlowym lub

([1]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.
([2]) Dz.U. L 129 z 11.5.2001, str. 3.
([3]) Dz.U. L 219 z 4.8.1992, str. 9.
([4]) Dz.U. L 112 z 29.4.1997, str. 10.

▼B

przynajmniej normom im równoważnym. Dlatego kontrole zgodności muszą być przeprowadzane przed wprowadzeniem wymienionych towarów na wspólnotowy obszar celny, z wyjątkiem drobnych partii, uważanych przez władze kontrolne za obarczone niskim ryzykiem. W niektórych państwach trzecich, zapewniających dostateczne gwarancje zgodności, kontrole mogą być przeprowadzane przez organy kontroli danych państw trzecich. W przypadku wykorzystywania tego rodzaju możliwości Państwa Członkowskie mają regularnie sprawdzać ważność kontroli przeprowadzanych przez organy kontroli państwa trzeciego i powiadamiać Komisję o wynikach tych weryfikacji.

(5) Nie wymaga się, aby produkty przeznaczone do przetwórstwa były zgodne z tymi normami, a więc bezwzględnie należy zapewnić, aby nie były one sprzedawane na rynku produktów świeżych. Produkty przeznaczone do przetwórstwa powinny być odpowiednio oznakowane, a w niektórych przypadkach powinien im towarzyszyć certyfikat przetwórstwa potwierdzający ostateczne przeznaczenie i pozwalający na dokonanie kontroli.

(6) Owoce i warzywa poddane ocenie zgodności z normami handlowymi powinny podlegać kontroli tego samego rodzaju na wszystkich etapach obrotu. W tym celu powinny zostać przyjęte wytyczne kontrolne zalecane przez Europejską Komisję Gospodarczą Narodów Zjednoczonych, zgodne z kolei z odpowiednimi zaleceniami OECD. Jednakże przepisy szczególne powinny być ustanowione w odniesieniu do kontroli na etapie sprzedaży detalicznej.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole na wszystkich etapach obrotu w zakresie zgodności z normami handlowymi ustanowionymi w art. 7, 8 i 9 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Właściwe organy

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jeden właściwy organ odpowiedzialny za koordynację i kontakty w zakresie objętym niniejszym rozporządzeniem, zwany dalej „organem koordynującym”.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:

— nazwę oraz pocztowy i elektroniczny adres organu koordynującego, który powołały w zastosowaniu ust. 1,

— nazwę oraz pocztowy i elektroniczny adres organów kontroli, które wyznaczyły w zastosowaniu art. 7 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 2200/96, zwanych dalej „organami kontroli”, oraz

— dokładny opis odpowiednich zakresów działalności organów kontroli, które wyznaczyły.

3. Organ koordynujący może być organem kontroli lub jednym z organów kontroli lub każdym innym organem wyznaczonym zgodnie z ust. 1.

▼B

4. Wykaz organów koordynujących powołanych przez Państwa Członkowskie jest publikowany przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria C.

Artykuł 3

Baza danych obejmująca podmioty gospodarcze

1. Państwa Członkowskie tworzą bazę danych obejmującą podmioty gospodarcze zajmujące się owocami i warzywami, która zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule zawiera wykaz podmiotów gospodarczych zajmujących się obrotem świeżymi owocami i warzywami, w odniesieniu do których ustanowiono normy w zastosowaniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Pod pojęciem „podmiot gospodarczy" rozumie się każdą osobę fizyczną lub prawną, posiadającą świeże owoce i warzywa podlegające normom handlowym, w celu ich prezentowania lub oferowania do sprzedaży, sprzedaży lub ich obrotu w każdy inny sposób na własny rachunek lub w imieniu strony trzeciej na terytorium Wspólnoty i/lub ich wywozu do państwa trzeciego.

Państwa Członkowskie określają warunki, na których poniższe podmioty gospodarcze zostają lub nie zostają włączone do bazy danych:

— podmioty gospodarcze, których działalność jest zwolniona z obowiązku zgodności z normami handlowymi na podstawie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2200/96,

— osoby fizyczne lub prawne, których działalność w sektorze owoców i warzyw jest ograniczona albo do przewozu towarów albo do sprzedaży małych ilości na etapie detalicznym.

2. W przypadku gdy baza danych składa się z kilku odmiennych elementów organ koordynujący zapewnia, że baza danych, jej elementy oraz ich aktualizacja są jednolite. Aktualizacja dokonywana jest w szczególności przez organy kontroli wykorzystujące informacje zebrane w czasie kontroli przeprowadzanej na wszystkich etapach obrotu.

3. Omawiana baza danych zawiera w odniesieniu do każdego podmiotu gospodarczego: numer rejestracyjny, nazwę, adres, informacje potrzebne do zaliczenia go do jednej z kategorii wymienionych w art. 4 niniejszego rozporządzenia, w szczególności informacje na temat jego pozycji w łańcuchu obrotu, informację dotyczącą znaczenia firmy, informację dotyczącą danych zebranych w czasie poprzednich kontroli każdego podmiotu gospodarczego, jak również inne informacje, które uważane są za niezbędne do celów kontroli.

4. Podmioty gospodarcze muszą dostarczyć informacje uznane przez Państwa Członkowskie za niezbędne do stworzenia i aktualizowania bazy danych. Państwa Członkowskie określają warunki, na których podmioty gospodarcze nie utworzone na ich terytorium, ale zajmujące się handlem na tym terytorium, wykazuje się w bazie danych tych państw.

Artykuł 4

Kontrole zgodności na rynku wewnętrznym

1. Państwa Członkowskie wprowadzają system pobierania próbek przy kontrolach w zakresie zgodności produktów posiadanych przez podmioty gospodarcze na wszystkich etapach obrotu, z normami handlowymi.

W ramach tego systemu Państwa Członkowskie określają, w oparciu o analizę ryzyka dotyczącej podmiotu gospodarczego zajmującego się obrotem towarami niezgodnymi z normami handlowymi, częstotliwość,

▼B

z jaką muszą być wykonywane kontrole przez organy kontroli, która musi być wystarczająca, aby zapewnić zgodność z regułami wspólnotowymi, w odniesieniu do każdej uprzednio określonej kategorii podmiotu gospodarczego. Omawiana analiza ryzyka odnosić się będzie w szczególności do wielkości firm, ich pozycji w łańcuchu obrotu, informacji zebranych w czasie poprzednich kontroli oraz innych ewentualnych parametrów, określonych przez Państwa Członkowskie. Podmioty gospodarcze zajmujące się przygotowaniem i pakowaniem owoców i warzyw, szczególnie w regionie produkcji, podlegają kontrolom o większej częstotliwości niż inne kategorie podmiotów gospodarczych. Kontrole mogą nastąpić także w czasie transportu.

W przypadku gdy kontrole ujawniają znaczące nieprawidłowości, organy kontroli zwiększają częstotliwość kontroli u podmiotów gospodarczych, których to dotyczy.

2. Podmioty gospodarcze muszą zapewnić organom kontroli wszystkie informacje, które te organy kontroli uważają za konieczne w celu zorganizowania i przeprowadzania kontroli.

3. Państwa Członkowskie mogą zezwolić podmiotom gospodarczym, na etapie wysyłki gwarantującym jednolity i wysoki stopień zgodności wysyłanych przez nich owoców i warzyw podlegających normom handlowym, na stosowanie wzoru przedstawionego w załączniku III, przy etykietowaniu każdego opakowania. Zezwolenia udziela się na okres trzech lat z możliwością przedłużenia.

Dodatkowo podmioty gospodarcze korzystające z tej możliwości muszą:

— posiadać pracowników kontroli, którzy otrzymali przeszkolenie zatwierdzone przez Państwo Członkowskie,

— posiadać odpowiedni sprzęt do przygotowania i pakowania produktu,

— zobowiązać się do prowadzenia kontroli zgodności towarów, które wysyłają oraz posiadać rejestr, w którym zapisywane są wszystkie czynności przeprowadzanych kontroli.

Gdy podmioty gospodarcze nie mogą dłużej gwarantować wysokiego i jednolitego stopnia zgodności lub gdy jeden z wyżej wymienionych warunków nie jest już spełniany, Państwo Członkowskie cofa zezwolenie dla podmiotu gospodarczego na stosowanie wzoru w załączniku III przy etykietowaniu każdego opakowania.

4. Organ koordynujący podaje do wiadomości Komisji przepisy dotyczące systemu kontroli określonego w ust. 1 przed zastosowaniem niniejszego rozporządzenia. Powiadomienie to obejmuje różne kategorie podmiotów gospodarczych, które zostały zidentyfikowane oraz częstotliwość kontroli określoną w odniesieniu do każdej z nich, jak również, gdzie to stosowne, szczegółowe warunki wprowadzenia w życie przepisów ust. 3, szczegółowe warunki wprowadzenia w życie przepisów art. 5 ust. 1, łącznie z minimalnym odsetkiem kontroli w odniesieniu do różnych podmiotów gospodarczych, których to dotyczy. Organ ten niezwłocznie powiadamia Komisję o wszystkich kolejnych zmianach w tym systemie.

Artykuł 5

Kontrole zgodności w punkcie wywozu

1. Na etapie wywozu właściwy organ kontroli zapewnia poprzez kontrolę zgodności, że produkty przeznaczone do wywozu do państw trzecich opuszczają obszar celny Wspólnoty jedynie w przypadku gdy są zgodne z normami handlowymi.

Eksporterzy muszą dostarczyć organom kontroli wszelkie informacje, które organy te uważają za niezbędne w celu zorganizowania i przeprowadzania kontroli.

▼M2

_____

1a. Państwa Członkowskie mogą stosować przepisy wymienione w akapicie drugim w odniesieniu do podmiotów gospodarczych spełniających poniższe warunki:

a) zapewnienie wystarczających gwarancji stałego i wysokiego stopnia zgodności w przypadku owoców i warzyw wprowadzanych przez te podmioty do obrotu;

b) posiadanie pracowników kontroli, którzy otrzymali przygotowanie zatwierdzone przez Państwo Członkowskie;

c) zobowiązanie się do kontrolowania zgodności towarów wprowadzanych przez te podmioty do obrotu;

d) zobowiązanie się do prowadzenia rejestru, w którym zapisywane są wszelkie kontrole przeprowadzone przez te podmioty.

W przypadku tych podmiotów gospodarczych, Państwa Członkowskie mogą określić, w odniesieniu do każdej kategorii danego podmiotu gospodarczego oraz na podstawie analizy ryzyka, minimalny odsetek przesyłek i ilości podlegających kontroli zgodności przez właściwą jednostkę kontrolującą na etapie wywozu. Odsetek ten musi być wystarczający do zapewnienia zgodności z zasadami wspólnotowymi. W przypadku gdy kontrole ujawniają znaczące nieprawidłowości, jednostki kontrolujące zwiększają odsetek sprawdzanych przesyłek realizowanych przez podmioty gospodarcze, których to dotyczy.

▼B

2. Organ kontroli wystawia świadectwo zgodności, jak określono w załączniku I, dla każdej partii przeznaczonej do wywozu uznanej przez nie za zgodną z normami handlowymi, po zakończeniu czynności kontrolnych wymienionych w ust. 1. W przypadku gdy przesyłka wywozowa składa się z kilku partii, zgodność tych partii można poświadczyć na jednym świadectwie, w którym wyraźnie wymienia się różne partie składające się na daną przesyłkę.

▼M2

W przypadku gdy zgodnie z ust. 1a partie, których dotyczy świadectwo zgodności, zostały sprawdzone przez właściwą jednostkę kontrolującą na etapie wywozu, adnotację „samokontrola (art. 5 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1148/2001)” umieszcza się w polu 13 (Uwagi) świadectwa.

▼B

3. Zgłoszenie wywozowe może zostać przyjęte przez właściwe władze celne tylko wtedy, gdy:

— towarom towarzyszy albo świadectwo określone w ust. 2, albo świadectwo określone w art. 8 ust. 2, lub gdy

— właściwy organ kontroli poinformował władze celne w odpowiedni sposób że w odniesieniu do danych partii wystawione było jedno z dwóch wymienionych świadectw.

Artykuł 6

Kontrole zgodności w punkcie przywozu

1. Przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu kontroluje się produkty z państw trzecich w zakresie zgodności z normami handlowymi.

Importerzy muszą dostarczyć organom kontroli wszelkie informacje, które organy te uważają za niezbędne w celu zorganizowania i przeprowadzania kontroli wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu oraz w art. 7 ust. 5.

2. Nie naruszając przepisów art. 7 organ inspekcji urzędowej w punkcie przywozu przeprowadza kontrolę zgodności w stosunku do

▼B

każdej sprowadzonej partii oraz, w przypadku gdy wymienione produkty odpowiadają wymaganym normom, wystawia świadectwo zgodności, jak określono w załączniku I. W przypadku gdy przesyłka przywozowa składa się z kilku partii, zgodność tych partii można poświadczyć na jednym świadectwie, w którym wyraźnie wymienia się różne partie składające się na daną przesyłkę.

3. Władze celne zezwalają na dopuszczenie do swobodnego obrotu tylko wtedy, gdy:

— towarom towarzyszy świadectwo, określone w ust. 2, świadectwo określone w art. 7 ust. 3 albo świadectwo określone w art. 8 ust. 2, lub gdy

— właściwy organ kontroli poinformował władze celne w odpowiedni sposób, że w odniesieniu do danych partii wystawione było jedno z wymienionych świadectw.

▼M2

4. Nie naruszając ust. 1, 2 i 3, w przypadku gdy właściwa jednostka kontrolująca w punkcie przywozu uznaje, iż istnieje niskie ryzyko, że niektóre partie nie odpowiadają normom handlowym, może zaniechać kontroli tych partii. W tym celu, wysyła ona ostemplowane zgłoszenie do władz celnych lub informuje wymienione władze celne w inny sposób, że można przeprowadzać procedury odprawy celnej.

Dla celów stosowania akapitu pierwszego, jednostka kontrolująca z wyprzedzeniem ustanawia kryteria oceny ryzyka wystąpienia braku zgodności partii, na podstawie analizy ryzyka dla każdego rodzaju przywozu przez siebie określonego, minimalny odsetek przesyłek i ilości podlegających kontroli przez właściwą jednostkę kontrolującą na etapie wywozu. Jakikolwiek odsetek wymieniony na mocy niniejszego ustępu, w każdym razie musi być znacząco wyższy niż odsetek stosowany zgodnie z art. 7 ust. 5.

4 bis Aby doskonalić jednolitość stosowania ust. 4 w Państwach Członkowskich, Komisja opracowuje wspólne wytyczne w zakresie jego stosowania. Organ koordynujący niezwłocznie powiadamia Komisję o zasadach stosowania ust. 4, w tym o kryteriach i minimalnym odsetku, określonych w ust. 4 akapit drugi oraz o innych kolejnych zmianach wymienionych zasad.

▼B

Artykuł 7

Zatwierdzenie czynności kontrolnych przeprowadzanych przez państwa trzecie przed przywozem do Wspólnoty

1. Na wniosek państwa trzeciego Komisja może zatwierdzić, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 46 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, czynności związane z kontrolą zgodności przeprowadzone przez dane państwo trzecie przed przywozem do Wspólnoty.

2. Zatwierdzenie, określone w ust. 1, może zostać udzielone państwom trzecim, które o to wnioskują i na których terytorium spełnione są normy handlowe Wspólnoty lub przynajmniej normy równoważne w przypadku produktów wywożonych do Wspólnoty.

W zatwierdzeniu wskazuje się władzę publiczną państwa trzeciego, na której spoczywa odpowiedzialność związana z wykonywaniem czynności kontrolnych wymienionych w ust. 1. Władze te odpowiadają za kontakty ze Wspólnotą. Zatwierdzenie określa także organy kontroli kierujące odpowiednimi kontrolami, zwane dalej „organami kontroli państwa trzeciego”.

Zatwierdzenie może mieć jedynie zastosowanie w odniesieniu do produktów pochodzących z danego państwa trzeciego i może być ograniczone do niektórych produktów.

▼M1

Do celów zatwierdzenia określonego w ust. 1 Komisja może wykorzystać specjalne służby inspektorów w sektorze owocowo-warzywnym utworzone na podstawie art. 40 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 do przeprowadzania wizyt na miejscu w celu kontroli, czy inspekcje przeprowadzane w danym państwie trzecim są zgodne z przepisami niniejszego artykułu i, w odpowiednim przypadku, sformułowania zalecenia mającego na celu poprawę stopnia zgodności z normami towarów wywożonych do Wspólnoty przez to państwo trzecie.

▼B

3. Organy kontroli państwa trzeciego muszą być organami urzędowymi lub urzędowo uznawanymi przez władze wymienione w ust. 2, zapewniającymi wystarczające gwarancje i posiadającymi niezbędny personel, wyposażenie i pomieszczenia w celu przeprowadzania kontroli zgodnie z metodami wymienionymi w art. 9 ust. 1 lub metodami równoważnymi.

Organy kontroli państwa trzeciego przygotowują w odniesieniu do każdej partii skontrolowanej przed jej wprowadzeniem na obszar celny Wspólnoty albo świadectwo zgodności wymienione w załączniku I, albo inny formularz uzgodniony między Komisją a państwem trzecim. W przypadku gdy przesyłka przywozowa składa się z kilku partii, zgodność tych partii można poświadczyć na jednym świadectwie, w którym wyraźnie wymienia się różne partie składające się na daną przesyłkę.

▼M1

Standardowe formularze, na których wystawia się certyfikaty, przewidziane w akapicie drugim niniejszego ustępu, są określane w ramach zatwierdzenia określonego w ust. 1.

Na certyfikacie umieszczony jest wyraz „oryginał";. Gdy wymagane są dodatkowe kopie, są one ostemplowane wyrazem „kopia";. Właściwe organy we Wspólnocie akceptują wyłącznie oryginał certyfikatu.

Formularz ma wymiary 210 × 297 mm; dopuszcza się tolerancję długości do plus 8 mm lub minus 5 mm. Papier użyty na formularze jest biały, bez mechanicznych wad, zwymiarowany do pisania i waży nie mniej niż 40 g/m^2.

Formularze są drukowane i wypełniane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty.

Formularze wypełnia się przy wykorzystaniu procesu mechanograficznego lub podobnego.

Wpisów nie wolno wycierać ani nadpisywać. Wszelkie zmiany wprowadza się, skreślając nieprawidłowe dane i, w odpowiednim przypadku, dodając wymagane dane. Zmiany takie są sygnowane przez osobę wprowadzającą je i potwierdzane przez organ wystawiający.

Każdy certyfikat ma swój numer seryjny, drukowany lub nie, który umożliwia zidentyfikowanie formularza oraz jest ostemplowany przez organ wystawiający i podpisany przez osobę lub osoby do tego upoważnione.

Organ wystawiający zachowuje kopię każdego wystawionego przez siebie certyfikatu.

4. Komisja może zawiesić zatwierdzenie w przypadku ustalenia, że w znaczącej liczbie partii i/lub ilości towary nie odpowiadają informacjom zawartym w certyfikatach zgodności wystawionych przez organy kontroli państwa trzeciego lub, gdy nie ma zadowalającej odpowiedzi na żądania kontroli *a posteriori*, określone w ust. 5a.

▼B

5. Państwa Członkowskie prowadzą kontrole w punkcie przywozu produktów przywożonych zgodnie z warunkami wymienionymi w niniejszym artykule w zakresie zgodności z normami, przeprowadzając kontrole zgodności w odniesieniu do każdego zainteresowanego państwa trzeciego, w stosunku do znaczącej części przesyłek i ilości

▼B

przywożonych na wymienionych warunkach. Część ta musi być wystarczająca, aby zapewnić zgodność z regułami wspólnotowymi przez organy kontroli państwa trzeciego. Państwa Członkowskie zapewniają, że środki ustanowione w art. 9 ust. 3 są stosowane w odniesieniu do skontrolowanych partii, w przypadku gdy partie te nie odpowiadają normom handlowym.

W przypadku gdy kontrole ujawniają znaczące nieprawidłowości, Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję, a organy kontroli zwiększają odsetek przesyłek i ilości kontrolowanych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

▼M2

Jeżeli Państwo Członkowskie pobiera opłatę w celu pokrycia kosztów kontroli określonych w niniejszym ustępie, opłata ta kształtuje się na poziomie odzwierciedlającym niższy odsetek przesyłek i ilości kontrolowanych w przypadku tych kontroli niż w przypadku kontroli wymienionych w art. 6.

▼M1

5a. Kiedykolwiek pojawią się wątpliwości co do autentyczności certyfikatu, określonego w ust. 3 akapit drugi lub prawdziwości informacji w nim zawartych, przeprowadza się kontrolę *a posteriori*.

Właściwy organ we Wspólnocie zwraca certyfikat bądź jego kopię urzędowemu korespondentowi w państwie trzecim, jak określono w ust. 2 akapit drugi, podając w odpowiednim przypadku powody zapytania i wszelkie uzyskane informacje sugerujące, że certyfikat nie jest autentyczny lub informacje w nim zawarte są nieprawdziwe. Komisja jest zawiadamiana możliwie jak najszybciej o wnioskach o przeprowadzenie kontroli *a posteriori* oraz o wynikach w odniesieniu do każdego wniosku.

W przypadku wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli *a posteriori* importer danych produktów może wystąpić do właściwych organów kontroli o przeprowadzenie kontroli zgodności określonej w art. 6.

▼B

6. Organ koordynujący przedstawia Komisji co kwartał, najpóźniej do końca kwartału następującego po zakończeniu danego kwartału, informację dotyczącą każdego państwa trzeciego i danego produktu, obejmującą dane na temat liczby partii i łącznych ilości przywiezionych zgodnie z ust. 1, dane na temat liczby partii i łącznych ilości skontrolowanych w zakresie zgodności, jak określono w ust. 5, oraz na temat tych partii, co do których organy kontroli stwierdziły, że nie odpowiadają one danym wymienionym w świadectwach zgodności wystawionych przez organ kontroli państwa trzeciego, ze wskazaniem ilości w odniesieniu do każdej partii oraz rodzaju wad dających podstawę do powyższych ustaleń.

7. Władze celne dostarczają organowi koordynującemu i/lub organom kontroli wszelkie informacje niezbędne w celu zastosowania przepisów niniejszego artykułu.

▼M1

8. Niniejszy artykuł stosuje się z zastrzeżeniem ustanowienia procedury współpracy administracyjnej między Wspólnotą a każdym zainteresowanym państwem trzecim.

W tym celu zainteresowane państwa trzecie przysyłają Komisji wszystkie istotne informacje o czynnościach kontrolnych, w szczególności wzory odcisków pieczęci używanych przez organy kontroli i, w odpowiednim przypadku, niezwłocznie wszelkie zmiany tych informacji.

Komisja przekazuje te informacje i wszelkie późniejsze zmiany koordynującym organom Państw Członkowskich, które informują o tym organy celne i inne właściwe organy.

▼M1

Po ustanowieniu współpracy administracyjnej i po jakiejkolwiek istotnej zmianie informacji przekazanych przez zainteresowane państwo trzecie, zarówno w ramach tej współpracy administracyjnej, jak i w odniesieniu do nazw i adresów urzędowego korespondenta i organów kontroli, Komisja publikuje stosowne zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, seria C.

▼B

Artykuł 8

Produkty przeznaczone do przetwórstwa

1. Dla celów stosowania niniejszego rozporządzenia produktami przeznaczonymi do przetwórstwa są świeże owoce i warzywa podlegające normom handlowym, które są wysyłane do zakładów przetwórstwa, gdzie są przetwarzane na produkty sklasyfikowane w pozycji CN, innej niż pozycja odnosząca się do wyjściowego produktu świeżego.

2. Właściwe organy kontroli wystawiają świadectwa przetwórstwa przewidziane w załączniku II w odniesieniu do produktów przeznaczonych na wywóz do państw trzecich oraz produktów przywożonych do Wspólnoty, w przypadku gdy tego rodzaju produkty są przeznaczone do przetwórstwa i dlatego, zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2200/96, nie podlegają ocenie zgodności z normami handlowymi. Organy te zapewniają, że przestrzegane są przepisy szczególne dotyczące etykietowania ustanowione w ust. 3.

3. W przypadku przywozu, po wystawieniu świadectwa określonego w ust. 2, właściwy organ kontroli niezwłocznie wysyła do organu koordynującego Państwa Członkowskiego, w którym ma nastąpić przetwórstwo, kopię wymienionego świadectwa oraz dalsze informacje potrzebne do ewentualnej kontroli czynności przetwórstwa. Po przetworzeniu zakład przetwórstwa zwraca świadectwo do właściwego organu kontroli, który zapewnia, że produkty zostały rzeczywiście przetworzone.

4. Opakowanie zbiorcze produktów przeznaczonych do przetwórstwa musi być wyraźnie oznakowane przez pakującego wyrazami „przeznaczone do przetwórstwa” albo z innym równoważnym sformułowaniem. W przypadku towarów wysyłanych luzem, bezpośrednio ładowanych na środki transportu, oznaczenie to musi być podane w dokumencie towarzyszącym towarom albo musi widnieć na kwicie umieszczonym w widocznym miejscu wewnątrz środków transportu.

5. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki, jakie uznają za konieczne, w szczególności odnoszące się do współpracy z pozostałymi zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, mające na celu zapobieganie wysyłce towarów przeznaczonych na rynek świeżych owoców i warzyw poza rejon ich produkcji jako towarów przeznaczonych do przetwórstwa.

Artykuł 9

Metoda kontroli

1. Kontrole zgodności przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem kontroli w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi finalnemu, przeprowadza się, z zastrzeżeniem odmiennych uregulowań przewidzianych na podstawie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z metodami w załączniku IV.

Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy szczególne dla kontroli zgodności w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi finalnemu.

2. W przypadku gdy inspektorzy stwierdzają, że towary odpowiadają normom handlowym, organ kontroli może wystawić świadectwo zgodności, jak określono w załączniku I. W każdym przypadku świadectwo to wystawia się w punkcie przywozu lub wywozu.

▼B

3. W przypadku gdy towary nie odpowiadają normom, organ kontroli wystawia orzeczenie o niezgodności do wiadomości podmiotu gospodarczego lub jego przedstawicieli. Towary, w odniesieniu do których zostało wystawione orzeczenie o niezgodności, nie mogą być przemieszczane bez zezwolenia organu kontroli, który wydał takie orzeczenie. Wydanie zezwolenia może wymagać spełnienia warunków określonych przez organ kontroli.

Podmioty gospodarcze mogą podjąć decyzję o doprowadzeniu wszystkich lub niektórych towarów do stanu zgodności. Towary doprowadzone do stanu zgodności nie mogą być wprowadzane do obrotu przed zapewnieniem przez właściwy organ kontroli za pomocą wszystkich odpowiednich środków, że dane towary rzeczywiście zostały doprowadzone do stanu zgodności. Organ ten wystawia, gdzie to stosowne, świadectwo zgodności, jak określono w załączniku I w odniesieniu do partii lub części partii wyłącznie po doprowadzeniu towarów do stanu zgodności.

▼M2

Jeżeli jednostka kontrolująca przychyla się do prośby podmiotu gospodarczego o umożliwienie doprowadzenia towarów do stanu zgodności w Państwie Członkowskim innym niż Państwo, w którym przeprowadzona została kontrola stwierdzająca brak zgodności, Państwa Członkowskie podejmują środki, które uznają za właściwe, w szczególności w kontekście wzajemnej współpracy, w celu sprawdzenia, czy towary zostały doprowadzone do stanu zgodności.

W przypadku gdy towary nie mogą zostać doprowadzone do stanu zgodności ani przeznaczone na paszę dla zwierząt, do przetwórstwa przemysłowego lub żadne zastosowanie nieżywnościowe, jednostka kontrolująca może, w razie potrzeby, zażądać od podmiotów gospodarczych podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia, że dane produkty nie zostają wprowadzone do obrotu.

Podmioty gospodarcze są zobowiązane do dostarczania wszelkich informacji uznanych za niezbędne przez Państwa Członkowskie w celu stosowania niniejszego ustępu.

▼B

Artykuł 10

Przepisy końcowe

1. Organy kontroli Państw Członkowskich, na których terytorium stwierdzono, że partia towarów z innego Państwa Członkowskiego nie odpowiada normom z powodu wad lub pogorszenia jakości, które mogły zostać wykryte w czasie pakowania, bezzwłocznie powiadamiają o takich przypadkach niezgodności stwierdzonej do etapu obrotu hurtowego, łącznie z centrami dystrybucji, władze w innych Państwach Członkowskich, których może to dotyczyć.

2. W przypadku gdy stwierdzono przy przywozie z państwa trzeciego, że towary nie odpowiadają normom, organ koordynujący danego Państwa Członkowskiego bezzwłocznie powiadamia o tym Komisję i organy koordynujące pozostałych Państw Członkowskich, których może to dotyczyć, które następnie przekazują powyższą informację jako konieczną na ich terytorium. Komisja jest powiadamiana za pośrednictwem systemu elektronicznego wskazanego przez Komisję.

3. Dla celów stosowania niniejszego rozporządzenia w przypadku produktów, w odniesieniu do których przyjęto normy handlowe, faktury i dokumenty towarzyszące muszą wskazywać klasę jakości, kraj pochodzenia produktów oraz, gdzie to stosowne, fakt, iż są one przeznaczone do przetwórstwa. Wymóg ten nie ma zastosowania w odniesieniu do detalicznej sprzedaży konsumentowi finalnemu.

▼B

Artykuł 11

1. Rozporządzenie (EWG) nr 2251/92 niniejszym traci moc.

2. Podmioty gospodarcze zwolnione z kontroli towarów w czasie wysyłki, na mocy art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2251/92, mogą stosować opakowania zbiorcze z przytwierdzoną etykietą przewidzianą w załączniku III do niniejszego rozporządzenia do dnia ►M2 30 czerwca 2003 r. ◄

3. Świadectwa kontroli wystawione zgodnie z art. 3 ust. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2251/92 są ważne do wygaśnięcia terminu ważności wymienionego w rubryce 12 przedmiotowych świadectw. Świadectwa przetwórstwa wystawione zgodnie z art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 2251/92 są ważne do dnia 31 stycznia 2002 r.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

ŚWIADECTWO ZGODNOŚCI Z NORMAMI HANDLOWYMI WSPÓLNOTY DLA ŚWIEŻYCH OWOCÓW I WARZYW

<table>
<tr><td>1 Podmiot gospodarczy</td><td colspan="3">Świadectwo zgodności z normami handlowymi mającymi zastosowanie w odniesieniu do świeżych owoców i warzyw zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2200/96

nr .....

(Niniejsze świadectwo przeznaczone jest do wyłącznego użytku organów kontroli)</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2. Podmiot pakujący wskazany na opakowaniu (jeżeli inny niż podmiot gospodarczy)</td><td colspan="3">3. Organ kontroli</td></tr>
<tr><td>4. Miejsce kontroli/kraj pochodzenia(1)</td><td colspan="2">5. Region lub kraj przeznaczenia</td></tr>
<tr><td colspan="3">6. Znak identyfikacyjny środka transportu</td><td>7.
☐ wewnętrzny
☐ przywóz
☐ wywóz</td></tr>
<tr><td>8. Opakowania (liczba i rodzaj)
—
—
—
—</td><td>9. Rodzaj produktu (odmiana, jeżeli norma to określa)</td><td>10. Klasa jakości</td><td>11. Waga całkowita w kg brutto/netto (2)</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Wyżej wymieniony organ kontroli zaświadcza po przeprowadzeniu kontroli za pomocą pobrania próbek, że w czasie kontroli powyższe towary odpowiadają normom handlowym określonym w art. 2 obowiązującego rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

.....
Przewidywany urząd celny: wjazd/wyjazd (2)

Okres ważności: ..... dni .....
Miejsce i data wystawienia Kontrola
....
Inspektor: Podpis
(nazwisko wielkimi literami)</td></tr>
<tr><td colspan="4">13. Uwagi</td></tr>
</table>

(1) W przypadku gdy towary są powtórnie wywożone, wskazać ich pochodzenie w rubryce 9.
(2) Niepotrzebne skreślić.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

ŚWIADECTWO STOSOWANIA PRZEMYSŁOWEGO OKREŚLONE W ART. 8 UST. 2 DLA ŚWIEŻYCH OWOCÓW I WARZYW PODLEGAJĄCYCH NORMOM HANDLOWYM WSPÓLNOTY

<table>
<tr><td colspan="2">1. Podmiot gospodarczy</td><td colspan="2">Świadectwo stosowania przemysłowego
(Świeże owoce i warzywa podlegające normom handlowym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2200/96)

nr .....</td></tr>
<tr><td colspan="2">2. Znak identyfikacyjny środka transportu</td><td colspan="2">3. Organ kontroli wystawiający świadectwo</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Zamierzone stosowanie przemysłowe/Nazwa i adres przetwórcy</td><td colspan="2">5. Organ kontroli dla regionu, w którym ma nastąpić przetwórstwo</td></tr>
<tr><td>6. Liczba opakowań lub wyraz „luzem"</td><td>7. Rodzaj towarów/kraj pochodzenia</td><td colspan="2">8. Waga całkowita w kg brutto/netto (1)</td></tr>
<tr><td colspan="4">9.

.....
Przewidywany urząd celny: wjazd/wyjazd (1)

.....
Inspektor

(Nazwisko wielkimi literami)

.....
Miejsce i data wystawienia

.....
Podpis

Pieczęć kontroli</td></tr>
<tr><td colspan="4">10. Uwagi</td></tr>
<tr><td colspan="4">11. Przetwórca zaświadcza, że produkt wskazany powyżej został przetworzony

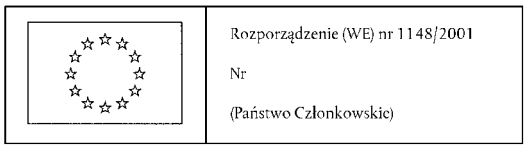
Miejsce i data Podpis Pieczęć</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Niniejszy certyfikat zostaje zwrócony, podpisany i opieczętowany w rubryce 11 po przetworzeniu towarów wymienionych w rubrykach 6, 7 i 8, do organu kontroli wymienionego w rubryce 5.</td></tr>
</table>

(1) Niepotrzebne skreślić.

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK III

Wzór wymieniony w art. 4 ust. 3

"

▼M2

ZAŁĄCZNIK IV

Metody kontroli wymienione w art. 9 ust. 1

Uwaga: Poniższe metody kontroli są oparte na przepisach przewodnika na temat wprowadzania w życie kontroli jakości świeżych owoców i warzyw, przyjętego przez Grupę Roboczą EKG/ONZ (Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych) ds. Standaryzacji Nietrwałych Towarów i Poprawy Jakości.

1. DEFINICJE

a) **Kontrola zgodności**

Kontrola przeprowadzona przez inspektora zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu sprawdzenia zgodności owoców i warzyw z normami handlowymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96.

Kontrola ta obejmuje:

— tam gdzie jest to stosowne, kontrole identyfikacyjne i dokumentacyjne: sprawdzenie dokumentów lub świadectw towarzyszących danej partii i/lub rejestrów określonych w art. 4 ust. 3 akapit drugi tiret trzecie oraz w art. 5 ust. 1a lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1148/2001, oraz sprawdzenie towarów i danych szczegółowych zawartych w tych dokumentach, w celu skontrolowania ich wzajemnej zgodności,

— inspekcja bezpośrednia, z zastosowaniem metody statystycznej, towarów w partii w celu upewnienia się, że spełnia ona wszystkie warunki ustanowione w normie handlowej, w tym przepisy dotyczące prezentacji i znakowania opakowań oraz pakowania.

b) **Inspektor**

Osoba upoważniona przez właściwa jednostkę kontrolującą, która posiada właściwe i metodyczne przeszkolenie umożliwiające jej wykonywanie kontroli zgodności.

c) **Przesyłka**

Ilość produktu, która ma być sprzedana przez dany podmiot gospodarczy, stwierdzona w czasie kontroli i określona w dokumencie. Przesyłka może składać się z jednego lub kilku rodzajów produktu: może zawierać jedną lub kilka partii świeżych owoców lub warzyw.

d) **Partia**

Ilość produktu, która w czasie kontroli w jednym miejscu, posiada podobne cechy w odniesieniu do:

— podmiotu pakującego i/lub wysyłającego,

— kraju pochodzenia,

— rodzaju produktu,

— klasy produktu,

— wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości),

— odmiany lub rodzaju handlowego (zgodnie z odpowiednimi zapisami normy),

— rodzaju opakowania i prezentacji.

Jednakże w przypadku gdy w czasie kontroli przesyłek nie jest możliwe rozróżnienie różnych partii i/lub prezentacji poszczególnych partii, wszystkie partie określonej przesyłki można traktować jako jedną partię, jeżeli są one podobne pod względem rodzaju produktu, podmiotu wysyłającego, kraju pochodzenia, klasy i odmiany lub rodzaju handlowego, o ile jest to przewidziane w normie.

▼M2

e) **Pobieranie próbek**

Zbiorcza próbka pobrana doraźnie z partii w czasie kontroli w zakresie oceny zgodności.

f) **Próbka pierwotna**

Opakowanie pobrane z partii lub w przypadku produktu luzem ilość pobrana z jednego punktu partii.

g) **Próbka zbiorcza**

Kilka reprezentatywnych próbek pierwotnych pobranych z danej partii, których ilość jest wystarczająca do oceny partii według wszystkich kryteriów.

h) **Próbka drugiego stopnia**

W przypadku orzechów, próbka drugiego stopnia stanowi reprezentatywną ilość produktu pobraną z każdej próbki pierwotnej w próbce zbiorczej, o masie od 300 g do 1 kg. Jeżeli próbka pierwotna składa się z paczkowanych środków spożywczych, próbka drugiego stopnia stanowi jedno opakowanie.

i) **Próbka złożona**

W przypadku orzechów, próbka złożona stanowi mieszankę, o masie co najmniej 3 kg, wszystkich próbek drugiego stopnia w próbce zbiorczej. Orzechy w próbce złożonej muszą być równo wymieszane.

j) **Próbki zredukowane**

Reprezentatywna ilość produktu pobranego z próbki zbiorczej, która jest wystarczająca pod względem wielkości, aby umożliwić ocenę z punktu widzenia niektórych kryteriów jednostkowych. W przypadku orzechów próbka zredukowana obejmuje co najmniej 100 orzechów pobranych z próbki złożonej. Kilka próbek zredukowanych może być pobranych z próbki zbiorczej.

k) **Opakowania zbiorcze**

Oddzielnie zapakowana część partii, łącznie z zawartością. Funkcją opakowania zbiorczego jest ułatwienie przeładunku i transportu szeregu jednostek sprzedaży lub produktów sypkich bądź odpowiednio ułożonych, w celu uniknięcia ich uszkodzenia w czasie bezpośredniego przeładunku i transportu. Nie uznaje się za opakowania zbiorcze kontenerów do transportu drogowego, kolejowego i lotniczego. W pewnych przypadkach opakowanie zbiorcze stanowi opakowanie detaliczne.

l) **Opakowanie detaliczne**

Oddzielnie zapakowana część partii, łącznie z zawartością. Funkcją pakowania detalicznych opakowań jest formowanie jednostki sprzedaży przeznaczonej dla użytkownika lub konsumenta końcowego, w punkcie sprzedaży. Wśród opakowań detalicznych występują produkty paczkowane, gdzie opakowanie osłania środek spożywczy całkowicie lub jedynie częściowo, ale w taki sposób, że zawartość nie może zostać zmieniona bez uprzedniego otwarcia lub zmiany opakowania.

2. WDROŻENIE KONTROLI ZGODNOŚCI

a) **Uwaga ogólna**

Kontrola bezpośrednia odbywa się poprzez ocenę próbek zbiorczych pobranych losowo z różnych miejsc w partii, która ma być skontrolowana. Opiera się ona na zasadzie domniemania, że partia odpowiada próbce zbiorczej.

▼M2

b) **Identyfikacja partii i/lub uzyskanie ogólnego wrażenia o przesyłce**

Identyfikację partii przeprowadza się na podstawie ich znakowania lub innych kryteriów, takich jak oznaczenia ustanowione zgodnie z dyrektywą Rady 89/396/EWG ([1]). W odniesieniu do przesyłek składających się z kilku partii, konieczne jest, aby inspektor wyrobił sobie ogólny pogląd na temat przesyłki na podstawie dokumentów towarzyszących lub zgłoszeń dotyczących tych przesyłek. Następnie inspektor określa, na ile prezentowane partie odpowiadają informacjom zawartym w tych dokumentach.

Jeżeli produkt ma być załadowany lub został załadowany na środki transportu, do identyfikacji danej przesyłki służy numer rejestracyjny tego środka transportu.

c) **Prezentacja produktu**

Inspektor decyduje, które opakowania mają być skontrolowane. Prezentacji dokonuje podmiot upoważniony do tego celu lub jego przedstawiciel. Procedura powinna obejmować prezentację próbki zbiorczej.

Jeżeli wymagane są próbki zredukowane, są one ustalane w próbce zbiorczej przez samego inspektora.

d) **Kontrole bezpośrednie**

— Ocena opakowania i prezentacji na podstawie próbek pierwotnych:

Opakowanie, łącznie z materiałem wykorzystanym w ramach opakowania, sprawdza się pod względem jego odpowiedniości i czystości w stosunku do przepisów norm handlowych. Jeżeli dopuszczalne są jedynie niektóre rodzaje opakowań, inspektor sprawdza, czy je zastosowano.

— Weryfikacja znakowania na podstawie próbek pierwotnych:

Po pierwsze, należy ustalić, czy produkt jest oznakowany zgodnie z normami handlowymi. W czasie kontroli dokonuje się oceny dokładności znakowania i/lub zakresu wymaganych zmian.

Owoców i warzyw pojedynczo zawiniętych w folię nie uważa się za paczkowane środki spożywcze w rozumieniu dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]) i niekoniecznie należy je znakować zgodnie z normami handlowymi. W tego rodzaju przypadkach, foliowe opakowanie jednostkowe może być uznane za zwykłą ochronę delikatnych produktów.

— Weryfikacja zgodności produktu z zastosowaniem pobierania próbek zbiorczych lub pobierania próbek złożonych i/lub zredukowanych:

Inspektor określa wielkość próbki zbiorczej w taki sposób, aby móc ocenić partie. Wybiera losowo opakowania, które mają być skontrolowane lub w przypadku produktu luzem, te miejsca partii, z których pobiera się próbki jednostkowe.

Uszkodzonych opakowań nie wykorzystuje się jako części próbki zbiorczej. Powinny być one odłożone na bok i mogą, w razie potrzeby, podlegać oddzielnemu badaniu i sprawozdaniu.

W każdym przypadku, gdy przesyłkę wykazuje się jako niezadowalającą, próbka zbiorcza powinna zawierać poniższe ilości:

Produkt pakowany	
Liczba opakowań w partii	Liczba próbek do pobrania (próbki pierwotne)
Do 100	5
101–300	7

([1]) Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 21.
([2]) Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29.”

▼M2

Liczba opakowań w partii	Liczba próbek do pobrania (próbki pierwotne)
301–500	9
501–1 000	10
Powyżej 1 000	15 (minimum)

Produkt luzem

Wielkość partii w kg lub liczba wiązek w partii	Wielkość próbek pierwotnych w kg lub liczba wiązek
Do 200	10
201–500	20
501–1 000	30
1 001–5 000	60
Powyżej 5 000	100 (minimum)

W przypadku ciężkich owoców i warzyw (sztuk ważących powyżej 2 kg) próbki pierwotne powinny składać się z przynajmniej pięciu jednostek. W przypadku partii zawierających mniej niż 5 opakowań lub o masie mniejszej niż 10 kg kontrola obejmuje całą partię.

Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli inspektor stwierdza, że nie można powziąć decyzji, może przeprowadzić następną kontrolę i przedstawić wynik ogólny jako średnią z dwóch kontroli.

Niektóre kryteria, takie jak występowanie lub brak wad wewnętrznych, można sprawdzić na podstawie próbek zredukowanych; odnosi się to do kontroli, która niszczy wartość handlową produktu. Wielkość zredukowanej próbki jest ograniczona do minimalnej ilości minimalnej bezwzględnie koniecznej do oceny partii. Jeżeli jednak stwierdza się lub podejrzewa wady, wielkość zredukowanej próbki nie przekracza 10 procent wielkości próbki zbiorczej pobranej wstępnie do kontroli.

e) **Kontrola produktu**

Do kontroli produkt musi być wyjęty całkowicie ze swojego opakowania; inspektor może jedynie odstąpić od tego w przypadku orzechów lub, jeżeli rodzaj opakowania i forma prezentacji pozwalają na kontrolę, bez rozpakowywania produktu. Kontrolę jednorodności, wymogów minimalnych, klas jakości i wielkości przeprowadza się na podstawie próbki zbiorczej lub na podstawie próbki złożonej w przypadku orzechów. Kiedy wykryte są wady, inspektor ustala odpowiedni odsetek produktu nieodpowiadającego normie, w ujęciu ilościowym lub wagowym.

Kryteria w zakresie stopnia rozwoju i/lub dojrzałości mogą być sprawdzane z zastosowaniem przyrządów i metod określonych w tym celu w normach handlowych lub zgodnie z przyjętą praktyką.

f) **Sprawozdanie z wyników kontroli**

Dokumenty wymienione w art. 9 wystawia się, gdy jest to właściwe.

Jeżeli stwierdza się wady, podmiot gospodarczy lub jego przedstawiciel muszą zostać powiadomieni o przyczynach zastrzeżeń. Jeżeli uzyskanie zgodności produktu z normą jest możliwe poprzez zmianę znakowania, podmiot gospodarczy lub jego przedstawiciel muszą zostać o tym powiadomieni.

Jeżeli stwierdza się wady w produkcie, zostaje wskazana część partii niezgodna z normą.

▼M2

g) **Spadek wartości spowodowany kontrolą zgodności**

Po kontroli próbka zbiorcza jest stawiana do dyspozycji podmiotu gospodarczego lub jego przedstawiciela.

Jednostka kontrolująca nie jest zobowiązana do przekazania z powrotem elementów próbki zbiorczej zniszczonej w czasie kontroli.